

komst van andere bezoekers, doch de zaak was daarmede niet afgeloopen. Foye Harmensz. zon op wraak en wachtte met Floris van Montfoort en een dienaar van den schout, totdat Arent Kerstantsz., die naar huis gegaan was, zich buiten vertoonde, waarop Foye hem aanviel en kwetste. Misschien zijn de aanvallers toen eenigszins tot bezinning gekomen en Mr. Clais Barbier, die mede tot Foyes vrienden behoorde, doch buurman en barbier was van Arent, haastte zich zijn diensten als heelmeester aan te bieden. Toornig werd door den gewonde de hulp afgewezen van iemand, die de „clederen” van Jan van Remmerswael droeg, dus een aanhanger van diens partij was, en toen Mr. Clais niet spoedig genoeg de woning verliet, werden hij en ook Floris van Montfoort, een neef van den schout, op hun beurt gekwetst.

Natuurlijk was de mare van deze vechtpartij spoedig door de stad verbreid. Burgemeester Olivier Arentsz. had met Jan van Remmerswael gegeten en was daarna in de herberg De Spiegel gegaan aan het kerkhof, waar hij verschillende ambachtsbewaarders van omliggende dorpen aantrof, die hun zaken behandelden met den baljuw van Schieland. Daar kwam men hem vertellen, wat zooveen had plaats gehad en als burgemeester rustte dus op hem de verplichting de vechtenden te scheiden en den vrede te herstellen. De aanwezige ambachtsbewaarders volgden hem en op straat trof hij onder de groepjes menschen, die het geval bespraken en vóór en tegen partij trokken, vrienden en verwanten aan, die zich eveneens bij hem aansloten, toen hij zich naar de woning van Arent Kerstantsz. begaf en daar een zoen trof tusschen de strijdenden. Of zijn bedoeling werkelijk zoo vredelievend is geweest, als hij later voorgaf? Het groote gezelschap, dat zich langzamerhand om hem verzameld had, droeg meer het karakter van een betooging. De gekwetsten verzoenden zich echter naar het scheen met elkaar en Mr. Clais bleef zelfs bij zijn buurman eten, maar, nu de gemoederen eenmaal in gisting geraakt waren, werden de groepen, die zich van aanhangers van baljuw en schout gevormd hadden, steeds grooter.

Omtrent zes uur in den avond begaven Olivier Arentsz. en zijn collega Thomas Dobben zich opnieuw naar De Spiegel en vonden daar ook weer de bovengenoemde ambachtsbewaarders en de heemraden van Schieland, die zij van stadswege op wijn tracteerden „omme tsayt van den gemeenen lande” d. w. z. zij dron-